

Projekt.

KONTRAKT

zawarty między reprezentantami królewskiego stołecznego miasta Krakowa ze strony jednej, a uprawnionym pełnomocnikiem niemieckiego kontynentalnego Towarzystwa gazowego w Dessau ze strony drugiej.

Miasto Kraków zawarło było z Dessauskiem Towarzystwem gazowem kontrakt o oświetlenie miasta Krakowa gazem, pod datą: Kraków 16 Kwietnia 1856.

Paragraf 1. tego kontraktu określał czas trwania jego na 25 lat, od 1 Listopada 1857 do końca Października 1882 roku; a §. 21 orzekał: że po upływie czasu kontraktem onym określonego, miasto Kraków ma prawo albo żądać przedłużenia kontraktu na następnych 15 lat, albo nabyć zakład gazowy na własność od Towarzystwa, albo pozostawić oświetlenie ulic i domów prywatnych wolnemu współzawodnictwu. Wskutek uchwały Rady miejskiej krakowskiej z dnia 10 Września 1881 roku, wypowiedziano Towarzystwu dessauskiemu kontrakt w dniu 16 Kwietnia 1856 zawarty, i zawiadomiono je, że z dniem 1 Listopada 1882 oświetlenie gazowe w Krakowie, pozostawi się wolnemu współzawodnictwu. Gdy skutkiem tego wiele postanowień objętych kontraktem z 16 Kwietnia 1856, o publicznem i prywatnem oświetleniu gazowem w Krakowie traci moc swą obowiązującą; przeto uznały obie strony kontraktujące za właściwe, zawrzeć następujący kontrakt nowy, który z dniem 1 Listopada 1882 wejdzie w wykonanie w miejsce dotychczasowego.

§. 1.

Gmina miasta Krakowa wkłada, a niemieckie kontynentalne Towarzystwo gazowe w Dessau przyjmuje od niego zobowiązanie oświetlania miasta Krakowa płomieniami gazowemi przez pięć lat po sobie następujących.

Z obowiązanie to rozciąga się przedewszystkiem do obecnego obszaru w Krakowie gazem oświetlanego mianowicie: do tych placów i ulic publicznych opatrzonych w układ rur gaz rozprowadzających, które znajdującemi się na nich obecnie latarniami lub kandelabrami gazowemi są oświetlane. Oprócz tego obowiązuje się Towarzystwo rozciągnąć oświetlenie gazowe na ulice Długa, Lubicz i Karmelicka, i na tychże ulicach w ciągu roku 1882 własnym kosztem rury gazowe poukładać i w miejscach przez Gminę miasta Krakowa wskazanych porostawiać latarnie i kandelabry.

Do dalszego rozszerzania obszaru oświetlenia gazowego, i kładzenia nowych rur gazowych po ulicach, placach, mostach, i innych miejscach ruchu publicznego, służy Towarzystwu prawo każdego czasu pod warunkiem przestrzegania postanowień §. 6. Obowiązaniem zaś jest Towarzystwo do niego wtedy, gdy w związku z już istniejącym rozkładem rur gazowych, na każde 50 metrów długości ulicy, 5 płomieni gazowych, bądź miasto, bądź prywatne osoby zamówią.

Gminie miasta Krakowa wolno, za zwrotem kosztów ztąd wynikłych zarządzać zmiany w istniejącym rozkładzie gazowego oświetlenia miasta. Gdyby przez taką zmianę stanowisk dla latarni lub kandelabrow pomnożyła się ich liczba, Towarzystwo gazowe winno własnym kosztem posprawić potrzebne nowe kandelabry, ramiona do latarni i latarnie razem z dodatkowemi przy-

borami, (rozprowadzaniem rur, robotami ziemnymi itp.) Gdyby zaś chodziło o kandelabry i latarnie odmiennej konstrukcyi i kosztowniejszej ceny — w takim razie nastąpić ma poprzednio porozumienie z Magistratem, co do ponoszenia a względnie rozkładu kosztów.

§. 2.

Pięcioletni czas trwania tego kontraktu w §. 1 określony, rozpoczyna się z dniem 1 Listopada 1882, a kończy dnia 31 Października 1887. Jeżeli na dwa lata przed upływem tego kontraktu t. j. przed dniem 1 Listopada 1885, nienastąpi ze strony Gminy miasta Krakowa wypowiedzenie, to kontrakt niniejszy milczkiem przedłuża się pod temi samemi warunkami na dalsze 3 lata, tak że kontrakt miałby moc obowiązującą do końca Października 1890.

Toż samo stosuje się do milczącego przedłużenia kontraktu i na lata następne; jeżeliby np. w razie przedłużenia kontraktu do końca Października 1890 roku miasto go dnia 1 Listopada 1888 r. nie wypowiedziało, to kontrakt trwałby do końca Października 1893, i tak dalej w następne czasy.

Towarzystwu gazowemu tylko w takim jedynie przypadku służy prawo wypowiedzenia kontraktu tego, w takich samych terminach, jeżeli zupełnie zakład swój w Krakowie zwinąć zamysła.

§. 3.

Niemieckiemu kontynentalnemu Towarzystwu gazowemu w Dessau przyznaje się prawo i nakłada się obowiązek, przez przeciąg czasu na wstępie oznaczony, do udzielania gazu z rur przeznaczonych do oświetlania ulic tak gminie na inne cele niż oświetlanie ulic, jak wszystkim innym o to się zgłaszającym, bez wszelkiego ograniczenia ilości, pod zastrzeżeniami poniżej wyrażonemi, na cele oświetlania, opalania lub jakiegokolwiek innego użytku przemysłowego w mieście Krakowie. W razie gdyby magistrat zażądał nadzwyczajnego oświetlenia bądź to w szczególe, bądź w całości, Towarzystwo obowiązuje się wykonać je w sposób kontraktem zawartym, po wezwaniu otrzymanem na trzy przynajmniej godziny przed rozpoczęciem onego. Na ten cel Towarzystwo obowiązane jest mieć w pogotowiu zawsze zapas oczyszczonego gazu w ilości przynajmniej 300 metrów sześciennych. Z tegoż zapasu gazu obowiązane jest Towarzystwo, w razie wybuchu pożaru po północy w części miasta w gaz opatrzonej zaraz pooświetlać bezpłatnie i nieczekając osobnego wezwania, sąsiednie ulice, celem ułatwienia zachodów gaszenia i ratunku.

Dla tym pewniejszego zabezpieczenia się od braku gazu, na wypadek nieprzewidzianego większego zbytu onego, obowiązuje się niemiecko kontynentalne Towarzystwo gazowe na gruncie zakładu swego gazowego w Krakowie wystawić w ciągu roku 1883, drugi zbiornik, obejmujący przynajmniej 1000 metrów sześciennych gazu, i w ciągłym mieć go używaniu.

§. 4.

Towarzystwu gazowemu nie przyznaje się na czas kontraktu przywileju wyłącznego do kładzenia rur w mieście; dla tego wolno miastu Krakowowi, każdego czasu zabrać się do wystawienia zakładu współzawodniczącego ku oświetlaniu gazowemu, elektrycznemu lub innemu nowszemu sposobowi oświetlania. Towarzystwo gazowe nie może stawiać miastu w tej mierze żadnych przeszkód ani trudności.

Z drugiej strony zachowuje Towarzystwo gazowe prawo po wygaśnięciu kontraktu, nieograniczonego dalszego popędu zakładu gazowego i swobodnego spółzawodnictwa w dostarczaniu gazu osobom prywatnym i gmachom rządowym i nie wolno miastu wyrządzać mu w tem jakiegokolwiek trudności lub przeszkody; natomiast podlega nadal Towarzystwo gazowe pod względem dalszego popędu zakładu i kładzenia rur postanowieniom §§. 6, 7 i 13. Gminie miasta Krakowa służy także po wygaśnięciu niniejszego kontraktu prawo: w miejsce wynagrodzenia §. 5. określonego, pobierać czynsz za używanie gruntu miejskiego pod rury gazowe, który ma być obliczany po ćwierć centa wal. austr. od metra bieżącego rur gazowych ulicznych, (z wyłączeniem odnóg bocznych ku latarniom i domom prywatnym itp.) i opłacany miastu w ratach kwartalnych z dołu — a niemoże wynosić mniej jak tysiąc pięćset (1500) zła. rocznie.

§. 5.

Niemieckie kontynentalne Towarzystwo gazowe w Dessau, obowiązując się płacić Gminie miasta Krakowa, za użytkowanie z gruntu miejskiego pod już położone lub położyc się mające rury gazowe: W roku pierwszym, to jest: za czas od 1 Listopada 1882, do końca Października 1883, kwotę pięć tysięcy pięćset — (5,500) zła. W każdym zaś z czterech następnych lat, podwyższa się kwota o pięćset — (500) zła., tak że w ostatnim (piątym) roku kontraktowym wyniesie siedem tysięcy pięćset — (7500) zła.

W razie przedłużenia kontraktu tego w myśl §. 2, ponad prawnie obowiązujące roczne wynagrodzenie 7500 zła. nie nastąpi już coroczna podwyżka o 500 zła. lecz w jej miejsce płacić się będzie w zamian bonifikacya po jednym cencie od każdego metra sześciennego gazu, o który w każdym dotyczącym roku zwiększy się prywatna konsumpcya gazu w Krakowie (§. 26).

Zapłata ma być wnoszona do kasy miejskiej w czterech ratach kwartalnych: dnia 31 Stycznia, 30 Kwietnia, 31 Lipca i 31 Października każdego kontraktowego roku. Gdyby wypłata w którymkolwiek z oznaczonych terminów nienastąpiła, wolno Gminie miasta Krakowa potrącić kwotę jej należną, z kwot zapłacić się mających za oświetlenie publiczne. Co do zapłaty tym paragrafem zawarowanej, poddaje się także dessauskie kontynentalne Towarzystwo gazowe, egzekucyi doraźnej na zasadzie niniejszego aktu notaryalnego według §. 3. ustawy z 25 Lipca 1871 [Dz. Pr. Pańs. Nr. 75.].

§. 6.

Towarzystwo gazowe obowiązane jest, najpóźniej po upływie jednego roku od dnia podpisania niniejszego kontraktu, złożyć Zarządowi Gminy dokładne plany wszystkich torów rur tak przewodów głównych, jako i pobocznych, po ulicach, placach, mostach, ogrodach i innych miejscach publicznych.

W planach tych uwidocznione być mają: głębokość położenia i wymiary rur gazowych, tudzież czas, odkąd leżą w ziemi; ostatni jednak tylko co do rur przewodnich głównych; przez tego wszystkie syfony, śluzy i t. p.

Przy zakładaniu nowych lub zmianieniu starych torów rur, winno Towarzystwo gazowe przedłożyć Gminie do rozpatrzenia i zatwierdzenia plan rozkładu rur pod względem zamierzonych szczegółów wykonania, w czém obustronnie postępować należy, ile można najspieszniej, a nie wolno rozpoczynać robót przed otrzymaniem przyzwolenia, które nad 8 dni niema być wstrzymywane.

Rozpoczęcie każdej roboty wymagającej rozkopania gruntu publicznego, winno być na 24 godzin pierwój, a w nagłych wypadkach równocześnie z rozpoczęciem Gminie doniesione, a obowiązane jest Towarzystwo przywrócić grunt ulicy do poprzedniego jej stanu.

Naprawy bruku, który czy to przez zakładanie rur nowych, czy przez zmianę starych, czy przez roboty okoły nich uszkodzony zostanie, podejmuje się Gmina miasta na rachunek Zakładu gazowego, po cenie jaką sama przedsiębiorcom za brukowanie ulic płaci, a Zakład gazowy jest obowiązany zwrócić Gminie należne koszta za te roboty w ciągu 8 dni po złożeniu mu rachunku.

Ażeby unikać powtarzanego rozrywania bruku, Gmina miasta i Towarzystwo gazowe podawać sobie będą nawzajem do wiadomości, corocznie jak najrychlej, roboty w tej mierze postanowione.

Przy wszelkich rozkopywaniach, jak przy zakładaniu lub naprawianiu rur, jak najstawniej unikać należy wszelkich uszkodzeń na kanałach, studniach, wodociągach, żywych płotach, budynkach i t. p. Gdyby pomimo to się wydarzały, winno im Towarzystwo skutecznie zaradzić.

Gminie miasta służy zresztą prawo podczas trwania niniejszego kontraktu żądać przełożenia a nawet całkowitego usunięcia układu rur z ulic lub placów, jeżeli względy publiczne, lub jakiegokolwiek inne powody tego wymagają w ciągu czasu, w każdym przypadku oznażyć się mającego według przepisu §. 12. Rozumie się przy tem samo przez się, że każda taka zmiana toru rozproawdzenia gazu czy ona staje się konieczna z powodu nowej regulacyi ulic, lub budowy jakiej publicznej, czy jakiegokolwiek innych względów publicznych, nastąpić musi kosztem Towarzystwa gazowego, bez roszczenia prawa do Gminy o jakiegokolwiek odszkodowanie. Wchodzi w to także rozrywanie i następne przywracanie bruku ulicznego.

§. 7.

Gdy się gdzie rozpocznie zakładanie rur, to wszystkie odnoszące się do tego roboty mają być prowadzone z jak największym pośpiechem i bez przerwy, aż do zupełnego ich ukończenia, a w miejscach znacznym ruchem ożywionych, na żądanie Gminy nawet bez ustanku, dniem i nocą, co wszakże nie daje Towarzystwu prawa, do jakichś od Gminy odrębnych wymagań. W razie zakładania nowych ulic, placów i t. p., jak również w razie rekonstrukcyi dawniejszych, obowiązane jest Towarzystwo na żądanie Gminy zakładać rury gazowe równocześnie z robotami ulicznymi dla uniknięcia powtórnego rozkopywania.

§. 8.

Aż do dalszego postanowienia Towarzystwo gazowe wyrabiać ma gaz świetlny z węgla kamiennego. Użycie innego surowego materiału zawisło od przyzwolenia Gminy.

Towarzystwo gazowe ma prócz tego starać się o to, aby na bieżącą potrzebę jednego miesiąca wystarczający zapas węgla znajdował się każdego czasu na jego placach składowych w Krakowie.

§. 9.

Gdyby z postępem umiejętności odkryto inny, korzystniejszy i znacznie tańszy sposób, wytwarzania gazu świetlnego dłuższem doświadczeniem sprawdzony, to na wezwanie Gminy obowiązane jest Towarzystwo posługiwać się niebawem tem nowem postępowaniem do wytwarzania gazu, a w stosunku osiągniętej ztąd korzyści ekonomicznej, obniżyć cenę gazu tak za oświetlenie publiczne jak i prywatne. Rzeczono to obniżenie ceny nastąpić winno i wtedy, jeżeli Towarzystwo bez poprzedniego wezwania ze strony Gminy, zaprowadzi to nowe postępowanie.

Na dwa lata przed upływem kontraktu niemoże już Towarzystwo być znieważone do zaprowadzenia swoim kosztem takiego nowego sposobu oświetlania gazem.

Gdyby nie można było osiągnąć zgody co do ceny, to w takim razie odwołanie następuje do sądu polubownego wskazanego w §. 34.

§. 10.

Gminie miasta Krakowa służy prawo wglądania we wszystkie księgi prowadzone przez Towarzystwo nad rozsprzedażą gazu.

Co do tych ksiąg, pozostają w pełnej mocy swojej wyroki: krakowskiego c. k. Sądu krajowego, z dnia 21 Grudnia 1877. L. 35419; krakowskiego c. k. Sądu krajowego wyższego z dnia 8 Października 1878. L. 10974; i c. k. Trybunału najwyższego, z dnia 1 Maja 1879. L. 2782; dla tego też uprawnioną jest Gmina miasta Krakowa, na tej zasadzie do prowadzenia egzekucyi doraźnej.

§. 11.

Gmina miasta Krakowa ma prawo każdego czasu obeznać się ze stanem i popędem Zakładu gazowego, tudzież ilekroć za stosowne uzna przedsiębrać szczególne zbadanie wszystkich urządzeń zakładów gazowych bądź fabryki, bądź sieci rur gazowych z przyzwaniem świadomych rzeczy organów Gminy lub też innych znawców.

Służy niemniej Gminie prawo, ilekroć uzna za konieczne przekonania się o ciśnieniu gazu, pod jakim odbywa się działanie w gazometrach. W szczególności zaś jest ona uprawniona do sprawdzenia każdego czasu: pod jakim ciśnieniem wchodzi gaz do głównych rur gaz przewodzących po przejściu przez regulatory ciśnienia.

Towarzystwo ma prawo być zastąpione przy tych badaniach przez swoje organa i obowiązkiem usunąć w jak najkrótszym czasie napotkane niedostatki, przez biegłych stwierdzone.

§. 12.

Niemieckie kontynentalne Towarzystwo gazowe obowiązuje się wyjąwszy przypadki nagłe, do sprawiania wszelkich nowych przedmiotów oświetlenia względnie do ustawiania płomieni gazowych, lub do zmiany w istniejącem oświetlaniu publicznem, lub w rozprowadzaniu rur gazowych, w porze między 15 Marca a 1 Listopada każdego roku, w czasie oznaczyć się mającym przez Gminę w każdym przypadku, a mianowicie znaczniejsze nowe urządzenia i układania rur w ciągu 2—3 miesięcy, inne zaś najdalej w ciągu 4 tygodni rozpoczynać i jak można najrychlej dokonywać. W razach nagłych winny roboty te być rozpoczynane natychmiast, i dokonywane jak najspieszniej.

§. 13.

Nienaruszając prawa nadzoru miejscowej policyjnej władzy, któremu zakład gazowy razem ze wszystkimi do niego należącymi urządzeniami podlega, obowiązanym jest Towarzystwo:

- a) Wszystkie przyrządy przeznaczone do wytwarzania, oczyszczania i zgęszczania gazu, utrzymywać w stanie ile być może szczelnym, tak, iżby zapobieżono ile możności uchodzeniu gazu w powietrze.
- b) Do oświetlenia używać jedynie gazu tak dalece oczyszczonego, żeby papierek roztworem octanu ołowiu napojony jeszcze wilgotny, wystawiony na prąd gazu świetlnego przez 5 minut nie przybierał barwy brunatnawej, a gaz w otwartym lub argandzkim palniku płonął płomieniem białym, i nie rozpościerał wśród palenia się żadnej przykrej woni.
- c) Czyszczenie gazu tak urządzić, iżby zaradzono smrodliwym i niezdrowym wyziewom.
- d) Nieodprowadzać żadnych odchodów jakiegokolwiek rodzaju do wód, bądź publicznych, bądź prywatnych, ani też na grunta sąsiednie.
- e) Zastosować wszelkie praktycznie stwierdzone środki i przyrządy ku ochronie lub zmniejszeniu niedogodności od dymu lub przykrej woni.
- f) Wypróżnianie garnców wodnych wśród sieci rur ulicznych skutecznie zawsze przed rozpoczęciem się ruchu publicznego.

§. 14.

Od rozpoczęcia oświetlenia publicznego aż do jego ukończenia, takie ciśnienie w rurach gazowych winno być utrzymywane, iżby każdy palnik uliczny doznawał przynajmniej ciśnienia 18 milimetrowego słupa wody, o co starać się należy za pomocą stosownego układu sieci rur.

W innej porze t. j. we dnie, nigdy wyż wzmiankowane ciśnienie spaść niepowinno niżej, 10 milimetrowego słupa wody.

§. 15.

Towarzystwo gazowe obowiązuje się wytwarzać gaz, dostarczać się mający do celów oświetlenia o takiej własności, iżby palnik nacinany (Schnittbrenner) wydawał płomień kształtu skrzydła nietoperzowego, zużywający na godzinę 160 litrów gazu i posiadający siłę świetlną 12½ świec włoskich.

Do mierzenia siły świetlnej gazu, używanym być ma fotometr Bunsena, będący obecnie w posiadaniu miasta.

Świece włoskie mające służyć do mierzenia światła, winny mieć długości 240 — 270 milimetrów, a 6 sztuk ważyć powinno 1 funt cłowy niemiecki, czyli 500 gramów. Świec takich dostarczyć ma Towarzystwo w większej ilości, a Magistrat miasta Krakowa weźmie je do przechowania i tylko takie świece użyte być mogą do stanowczych celem kontroli pomiarów światła.

Co do wykonywania pomiarów światła, umówiony będzie obopólnie regulamin z odwołaniem się na przypadek potrzeby do sądu polubownego (§. 34).

Każdy publiczny płomień uliczny, zaopatrzony być winien w palnik nacinany czyli nietoperzowy (Schnittbrenner), uznany przez znawców za posiadający najlepszą konstrukcją, przez Gminę miasta jako właściwy potwierdzony, a do oświetlenia ulic najodpowiedniejszy.

Sześć sztuk takich wybranych palników ma złożyć Towarzystwo Gminie pod obustronną pieczęcią.

Każdy płomień uliczny winien przy ciśnieniu przepisanem w §. 14, zużywać na godzinę najmniej ilość 160 litrów gazu. Ażeby się o tem upewnić, kosztem Towarzystwa każdy płomień ma być opatrzony w prądomierz, (reometer) czyniący płomień niezależnym od wpływu nieuniknionych zmian ciśnienia. Magistratowi wolno dać sprawdzić rzetelność każdego z tych przyrządów przed ich zastosowaniem.

§. 16.

Magistrat ma prawo upewniać się przez organa swoje o bezpiecznym i porządnym popędzie krakowskiego zakładu gazowego. Tym celem zamianuje miasto technika inspektorem gazowym, któremu Magistrat udzieli szczegółową instrukcję służbową poddaną przedtem pod opinią towarzystwa gazowego niemiecko-kontynentalnego, któremu doręczony będzie wierzytelny jej odpis.

Towarzystwo gazowe obowiązuje się niniejszem miejskiemu inspektorowi gazowemu, lub w razie zachodzącej przeszkody zastępcy jego przez Magistrat uprawnionemu, dozwalać przedsięwzięcia wszelkich środków i poszukiwań zawartych w instrukcyi, dopuszczać wstępu do wszystkich miejsc gazowego zakładu, i udzielać mu wszelkich celowi odpowiednich wyjaśnień, ku wybadaniu należytego popędu zakładu gazowego w Krakowie.

§. 17.

Latarnie służące do publicznego oświetlenia ulic są dwojakie:

- a) całonocne,
- b) północne.

Towarzystwo obowiązuje się zapalać wszystkie latarnie przeznaczone do oświetlenia publicznego według czasu oznaczonego w dołączonym tu pod A. kalendarzu oświetlenia, w ciągu 30 minut, a mianowicie zapalenie ma być ukończone najdalej w 15 minut po upływie czasu, w którym według kalendarza oświetlenia latarnie płonąć mają. Gaszenie latarni północnych odbywa się zawsze o godzinie 12 północnej — całonocnych zaś w czasie przepisanym w kalendarzu oświetlenia. Dozwolone jest rozpoczynać gaszenie na 10 minut przed czasem oznaczonym.

§. 18.

Gmina miasta Krakowa płaci Towarzystwu gazowemu:

- a) Za całonocną latarnię gazową rocznie Złr. 52.50 ct. — (pięćdziesiąt dwa i pół zła.) w. a.
- b) Za północną latarnię gazową rocznie Złr. 26.25 ct. — (dwadzieścia sześć i ćwierć zła.) w. a.
- c) Za gaz dostarczany do oświetlenia budynków miejskich lub przez Gminę używanych, jak również gmachów rządowych, zakładów dobroczynnych, kościołów i szkół, po **dziewięć** centów austr. za każdy metr sześcienny.
- d) Za płomienie gazowe służące do oświetlenia przejść ulicznych, ogrodów, wychodków i innych miejsc publicznych wymagające innego czasu świecenia i innej konsumpcyi niż latarnie cało i północne a również przez zapalaczy Towarzystwa gazowego obsługiwane, cenę, która wszelako nie może przewyższać ceny jednostkowej dziewięciu centów za metr sześcienny dla gmachów publicznych.
- e) Za oświetlenie podsieni i wielkiej hali w Sukiennicach po **ośm i pół** centów za metr sześcienny; za oświetlenie zaś schodów i sal po **dziewięć** centów za metr sześcienny.

§. 19.

Niemieckie kontynentalne Towarzystwo gazowe, przyjmuje na swój koszt wyłączny sprawowanie rur głównych i doprowadzających tudzież potrzebnych latarni, ramion do tychże i kandelabrow w sposób zawarowany w §. 1, oraz utrzymywanie tychże przedmiotów do oświetlenia w całkowicie dobrym stanie.

Wszystkie latarnie uliczne opatrzone być winny bieżącymi liczbami, a latarnie z płomieniami całonocnymi dla odróżnienia od tych z płomieniami północnymi mają być zewnętrznie odznaczone.

§. 20.

Służbę potrzebną do zapalania latarni gazowych, przyjmować i opłacać będzie Towarzystwo gazowe; winna ona być opatrzona w odznakę i liczbę służbową dobrze widoczną, iżby ją łatwo w porze nocnej rozpoznać mogły, zarówno publiczność, jak miejskie organa nadzorujące i straż bezpieczeństwa publicznego.

Wybór i uposażenie tej służby, jak również oznaczenie potrzebnej ich liczby, pozostawia się wyłącznie niemieckiemu kontynentalnemu Towarzystwu gazowemu, jednakże ręczy towarzystwo oświetlenia gazowego, za wszystkie z winy jego służby powstałe uchybienia i niedostatki w oświetleniu publicznem i w każdym razie powinno ono taką liczbę ludzi ustanowić, by zapalenie światła gazowego dokonywać się mogło w czasie w §. 18 określonym.

§. 21.

Towarzystwo gazowe obowiązane jest utrzymywać stale stanowisko meldunkowe (strażnicę) w domu położonym w rynku, lub w innej środkowej części miasta, gdzie ma być obecny robotnik obeznany dokładnie ze sprawą i urządzeniem gazowego oświetlenia, aby w razie doniesień o uchybieniach w oświetleniu ulicznym lub w innym zbyciu gazu mógł natychmiast złemu zaradzić. dlatego też winien być zaopatrzony we wszystkie potrzebne przybory.

Robotnik ten również odpowiednią ma nosić odznakę.

Jakkolwiek cała służba od zapalania i robotnicza zawisła jest od Towarzystwa gazowego, wszelako co do służby oświetlania winna także słuchać ustanowionych nadzorczych organów miejskich, gdy chodzi o zabieganie doraźne.

§. 22.

Magistrat miasta Krakowa doręczy Towarzystwu gazowemu spis dokładny liczby płomieni całonocnych i północnych. Zresztą zastrzega sobie Gmina prawo, ten ustanowiony czas świecenia bądź w całości bądź w części przedłużać, również jak konsumcją gazu pojedynczych płomieni bądź całkowicie, bądź częściowo powiększać, skąd jednak nie służy Towarzystwu gazowemu prawo wymagania innej zapłaty nad tę, jaka według cen jednostkowych (§. 18 *a* i *b*) w miarę dłuższego czasu i większej gazu konsumcyi z obliczenia wypadnie.

Jeżeliby w nadzwyczajnych wypadkach, np. podczas uroczystości i zabaw publicznych, albo zbiegowisk ulicznych itp. albo z powodu naprawy lub popsucia dróg publicznych zachodziła potrzeba, aby północne płomienie świeciły przez noc całą, to Towarzystwo gazowe obowiązane jest wskazać mu w takim razie płomienie gazowe północne utrzymywać płonącymi przez noc całą, a wynikłą ztąd nadwyżkę konsumcyi, Gmina wynagrodzi po cenie **ośm i pół** centa za każdy metr sześcienny gazu.

Za dłuższe otwietlanie z powodu wybuchłego po północy pożaru, w myśl §. 3 Towarzystwo nie otrzyma żadnej bonifikacyi.

§. 23.

Koszta publicznego oświetlania gazem będą corocznie z góry oznaczane (preliminowane), a kwota ryczałtowa rachunkiem Towarzystwa gazowego wykazana a przez Magistrat stwierdzona wyplacana będzie Towarzystwu gazowemu w dwunastu miesięcznych ratach za kwitami ostęplowanymi z kasy miejskiej.

Za nadzwyczajne oświetlenie składać ma Towarzystwo Magistratowi szczegółowe rachunki co kwartał, po których zbadaniu i sprawdzeniu udzieloną będzie kasie miejskiej asygnacya do wyplaty, poczem Towarzystwo zaasygnowaną kwotę za kwitem ostęplowanym odbierze.

§. 24.

Gdyby publiczne oświetlenie gazowe bądź to z winy, bądź bez winy Towarzystwa gazowego całkowitej lub częściowej doznało przerwy, to Towarzystwo winno postarać się własnym kosztem o rychłe usunięcie przeszkody, tudzież o tymczasowe inne celowi odpowiednie oświetlenie publiczne, w którym to razie każdy płomień gazu uliczny innym płomieniem zastąpiony być winien. Jeżeli przerwa w oświetleniu gazowym nastąpiła bez winy Towarzystwa gazowego, to wypłata w takim nadzwyczajnym przypadku pozostaje niezmienną także podczas tymczasowego wyłączenia, jeżeli ono trwa dłużej nad dni trzy.

Gdyby atoli prowizoryczne oświetlenie miało trwać dłużej niż 3 dni, to Gmina zwróci Towarzystwu gazowemu tylko wykazane rzeczywiste koszta tymczasowego oświetlenia, nigdy atoli więcej, ponad koszta oświetlenia, gazowego. Jeżeli wina przerwy oświetlenia spada na Towarzystwo lub jego służbę, to Gmina miasta Krakowa nie tylko żadnej nie winna zapłaty, lecz wchodzi w wykonanie przepisy karne §. 31. Gdyby Towarzystwo czy to w pierwszym, czy w drugim przypadku, tymczasowego oświetlenia nie uskuteczniało bądź w należyтым czasie, bądź też nie wedle zarządzeń Gminy, natenczas służy teź prawo urządzić tymczasowe oświetlenie bezzwłocznie, na koszt i szkodę Towarzystwa gazowego.

§. 25.

Towarzystwo jest obowiązane i uprawnione, wszystkim zgłaszającym się o to dostarczać wtedy gazu świetlnego, jeżeli w ulicach najbliższych wskazanego przedmiotu znajduje się gazowe oświetlenie publiczne lub też przewodnia rura gazowa.

Osoby prywatne mają prawo wymagać ciśnienia ustanowionego dla oświetlenia publicznego według niniejszego kontraktu a mierzonego przed zegarem gazowym.

§. 26.

Towarzystwo obowiązuje się nie zbywać gazu prywatnym konsumentom począwszy od 1 listopada 1882 drożej, jak po 11 (jedenaście) centów w. a. za metr kubiczny. Znaczniejsi konsumenci otrzymają obniżkę ceny (rabat) aż do 1 (jednego) centa różnicy od metra sześciennego Towarzystwo jednak zastrzega sobie prawo ustanowienia warunków i stopni zniżki.

§. 27.

Na przypadek gdyby wśród trwania niniejszego kontraktu jakiś nowy, krajowy lub rządowy podatek na produkcję lub konsumpcję gazu nałożony został, wolno będzie Towarzystwu gazowemu w porozumieniu z Magistratem miasta Krakowa ściągąć tenże podatek od prywatnych konsumentów przez podwyższenie ceny gazu ściśle odpowiadające jego wysokości.

Poboru podatku gminnego od gazu, w razie gdyby tenże ustawa był dozwolony, Gmina miasta Krakowa zaniecha.

§. 28.

Towarzystwo jest obowiązane i uprawnione w porze od 15 marca do 1 listopada, a gdy grunt nie jest zamarznięty, aż do 15 listopada każdego roku zbywać gaz świetlny każdemu w Krakowie na jego pisemne żądanie tak rychło, jak dozwolą siły robocze Towarzystwa, po cenie ugodzonej w granicach postanowienia §. 26 i pod przytoczonymi zastrzeżeniami.

Stronom prywatnym wolno jest dać wykonać na swój koszt urządzenie gazowe w swoich lokalach, bądź to Towarzystwu, któremu służy prawo zabezpieczyć sobie zapłatę za urządzenie gazowe, bądź też innym do podobnych robót uprawnionym, rękodzielnikom, przyczem jednak Towarzystwu waruje się prawo uskuteczniania połączenia przewodu z główną rurą gazową wyłącznie tylko przez swoich ludzi; również doprowadzanie gazu od swojej rury aż do gazomierza, i ustawienie tego ostatniego, da ono wykonać przez swoich robotników za słusznem wynagrodzeniem według

taryfy od roku do roku z Gminą układanej, albo też na przypadek potrzeby przez Sąd polubowny (§. 34) ustanawianej i publicznie ogłaszanej.

Towarzystwo jest również uprawnione jak i obowiązane, przewody gazowe przed ich otwarciem zbadać co do ich szczelności, i o ile one wykonane zostały przez osoby trzecie, wymagać za to słusznego wynagrodzenia, które na przypadek potrzeby Sąd polubowny oznaczy.

Wolno będzie stronom prywatnym dać sobie utrzymywać płomień w oznaczonej konsumpcji i stałym czasie świecenia do oświetlania zewnętrznego pod warunkami z nimi umówionymi, jeżeli czas ich świecenia poczynać się będzie z porą zapalania publicznych płomieni ulicznych a kończyć o 12 godzinie w nocy, lub równocześnie z gaszeniem publicznych całonocnych płomieni ulicznych.

Co do płomieni ryczałtowych (abonamentu na godziny) służy Towarzystwu prawo zastrzedz sobie, iżby cały przewód gazowy razem z palnikiem płomieni ryczałtowych wykonany był jedynie przez jego robotników za wynagrodzeniem przez stronę.

Sposób wypłaty należności za gaz pozostawa się ugodzie między konsumentami a Towarzystwem gazowym.

§. 29.

Do obliczenia zużytkowanej ilości gazu za oświetlenie prywatne wolno jedynie używać gazomierzy (zegarów gazowych) urzędownie cechowanych i stempowanych. Towarzystwo gazowe ma prawo te gazomierze sprzedawać i wynajmować, a w ostatnim razie zażądać od konsumenta taryfą oznaczonego wynagrodzenia za ustawienie i używanie gazomierza. Zarówno Towarzystwu gazowemu jak każdemu odbiorcy wolno jest dać zbadać prawidłowe działanie gazomierza przez urząd cechowniczy w obecności strony przeciwnej. Koszta badania spadają na odbiorcę, jeżeli gazomierz okaże się dokładnym; w przeciwnym razie na Towarzystwo. Gazomierz uznany za niedokładny, ma być innym dokładnym zastąpiony, a względnie naprawiony.

Wolno konsumentom gazu w Krakowie zakupywać sobie samym cechowane gazomierze na swój użytek. Towarzystwu służy natedy prawo sprawdzać takie, własnością konsumentów będące gazomierze i zarządzać na rachunek ich właścicieli konieczne naprawy i sprostowania prywatnych gazomierzy. Ta strona, z powodu której ponowne badanie bez potrzeby następuje, ponosi wynikłe stąd koszta.

Aż do przywrócenia naprawionych i ponownie cechowanych prywatnych gazomierzy, wypożyczy Towarzystwo konsumentowi tymczasem, za opłatą odpowiedniego czynszu, gazomierza cechowanego ze swego zapasu.

Towarzystwu gazowemu nie wolno nikomu wstrzymywać dostawy gazu świetlnego, ani odmawiać utrzymywania ryczałtowego płomienia gazowego, jak długo konsument dotrzymuje warunków ugodzonych między nim a Towarzystwem gazowym co do opłaty za urządzenie gazowe i dostawę gazu.

Na wypadek sporu co do należności uiszczyć się mającej, może konsument sporną kwotę złożyć do depozytu sądowego, a jeżeli tego złożenia dopełnił, w przeciągu 3 dni, licząc od dnia umówionego terminu, natenczas nie wolno ani dostawy gazu mu wstrzymywać, ani utrzymywania ryczałtowych płomieni gazowych mu odmawiać.

Towarzystwu gazowemu pozostawia się do woli żądać kwoty pokrywającej jednomiesięczną konsumpcję gazu jako kaucyi.

§. 30.

Postanowienia o urządzeniu gazowym, o doprowadzaniu gazu i ustawianiu gazomierzy, w §§. 28 i 29 obowiązują także Gminę, w razie gdy budynki lub inne przedmioty pod zarządem Gminy będące, a do publicznego oświetlenia ulic nie należące, w urządzenia gazowe będą zaopatrywane

§ 31.

Towarzystwo gazowe poddaje się w przypadkach działania wbrew przepisom kontraktu bez naruszenia przez to zobowiązań do wynagrodzenia szkód (§. 37), i bez naruszenia przez to dalszych

- z tego kontraktu Gminie miasta Krakowa służących praw, następującym karom konwencyoalnym:
- a) Jeżeli ustanowionego w §. 3 minimalnego zapasu czyszczonego gazu nie będzie, Towarzystwo ma płacić grzywnę po 75 Zła. w. a. za każdy dzień, a względnie za każdą dobę od chwili stwierdzenia, przez którą nie dostawać będzie ustanowionej minimalnej ilości 300 sześciennych metrów.
 - b) Jeżeli Towarzystwo zaniecha któregokolwiek z doniesień przepisanych w §§. 6 i 12, podpada ono grzywnie 5 Zła. w. a.
 - c) Gdy nie będzie zapasu węgla ustanowionego w §. 8, winno Towarzystwo płacić grzywnę po 100 Zła. w. a. za tydzień każdy, aż do chwili jego uzupełnienia.
 - d) Jeżeli gaz w układzie rur nie posiada minimalnego ciśnienia przepisanego w §. 14., to za każdy wieczór winna być płacona grzywna po 50 Zła. w. a. wyjąwszy owe wypadki, w których skutkiem publicznych illuminacji, lub nadspodzianego zużycia gazu w ogólności, lub nieprzewidzianego nagłego zwiększenia się konsumcyi w pojedynczych dzielnicach miasta złamania rur nowego zakładania, lub przekładania pasm rur, lub ich połączeń, lub tym podobnych powodów zachodzą całkowite zboczenia stosunków ciśnienia we dnie lub w nocy.
 - e) Jeżeli gaz nie będzie dostarczany w azwarowanej kontraktem czystości (§. 13 b.) podpada Towarzystwo gazowe za pierwszym zdybaniem w ciągu jednego miesiąca grzywnie 50 Zła. w. a.; za drugim 100 Zła. w. a.; za każdym następnym grzywnie 200 Zła. w. a.
 - f) Jeżeli gaz ma siłę świetlną niższą od ustanowionej kontraktem w §. 15 wynosić będzie grzywna, w razie siły świetlnej niższej o 10% — 20% 50 Zła. w. a. w razie siły świetlnej niższej o więcej niż 20% 100 Zła. w. a.; za każdy wieczór aż dopóki normalna siła światła gazowego równa światłu 12½ świec woskowych, nie będzie przywrócona.
 - g) Za każdy publiczny płomień uliczny napotkany niepłonącym po czasie ustanowionym do rozpoczęcia oświetlania ulic, albo przed terminem oznaczonym do jego ustania, płaci Towarzystwo grzywnę po 20 ct. w. a. na wieczór; na przypadek zamarnięcia latarń znajdzie grzywna za opóźnione oświetlenie tylko wtedy zastosowanie, jeżeli dotyczący posługacz latarni nie przystąpił natychmiast do sprowadzenia roztażania.
 - h) Gdy w dzielnicy należącej do jednego obsługacza latarń napotka się w ciągu jednego wieczora więcej aniżeli 6 płomieni nie zużywających normalnej ilości 160 litrów gazu. a względnie nie mających normalnej siły światła 12½ świec woskowych, podpada Towarzystwo grzywnie 1 Zła. w. a. za noc.
Jeżeli taki wypadek zdarzył się w kilku takich dzielnicach ma być zapłacona grzywna 1 Zł. za każdą z tych dzielnic. Oprócz tego będzie potrącona z wykazanej rachunkiem miesięcznym ogólnej konsumcyi gazu, cała na tę noc ustanowiona ilość gazu mająca być zużyta przez wytknięte płomienie. Dzielnice dla obsługaczy latarń powyznacza Towarzystwo gazowe. Jedna dzielnica niema obejmować więcej niż 60 latarń najwyżej.
 - i) Od każdej latarni gazowej, nie utrzymanej według §. 19 kontraktu w należytych stanie i nieczyszczonej, jak również od każdej w należytych stanie nie utrzymanej podpory latarni lub świecznika (kandelabru), winno Towarzystwo płacić grzywnę po 20 cent. w. a. dziennie; jeżeli w przeciągu 24 godzin po otrzymaniu zawiadomienia uchybieniu nie zaradzi.
 - k) W razie nieobecności na strażnicy (stanowisku meldunkowém) w §. 21 oznaczonego robotnika gazowego, podpada Towarzystwo gazowe grzywnie 1 Zła. w. a. za każdy zdybany wypadek, jak skoro oddalenie się robotnika nie będzie usprawiedliwione.
 - l) Skoro w ciągu 12 godzin od otrzymania doniesienia nie będzie rozpoczęta robota około wstrzymania uchodzącego gazu skutkiem uszkodzenia sieci rur gazowych lub innych przyborów oświetlania, Towarzystwo podpada grzywnie 20 Zła. w. a.
 - m) Jeżeli Towarzystwo przepisane w §. 24 oświetlenia wyręczającego tak rychło, jak tylko okoliczności pozwalają, a w każdym razie w ciągu doby, nie skuteczni, podpada ono grzywnie po 50 ct. od każdego płomienia za każdy wieczór.
 - n) Jeżeli Towarzystwo do publicznego oświetlenia ulic użyje palników przez Gminę nieprzyzwolonych (§. 15), albo jeżeli po zapaleniu latarni lub świecznika (kandelabra) dokona się regulacji a zwłaszcza wbrew kontraktowi zmniejszenia płomienia gazowego (§. 15), natędy podpada Towarzystwo grzywnie po 30 centów w. a. od każdego płomienia za każdą noc.
 - o) Gdyby w razie uszkodzenia wierzchniej pokrywy ulicy, lub jakichkolwiek przedmiotów przez robotników Towarzystwa gazowego nie rozpoczęto robót około naprawy nazajutrz po

stwierdzonem doręczeniu urzędowego zawiadomienia, albo ich też nie prowadzono z należytym o ile powietrze dozwala pospiechem, podpada Towarzystwo grzywnie od 10 do 25 Zła. w. a. za każdy dzień zwłoki, aż do zupełnego i porządnego usunięcia uszkodzenia.

Powyższe postanowienia karne nie znajdują zastosowania, jeżeli niedotrzymanie zobowiązań kontraktowych zrzadone zostało przez wyższą potęgę, lub nieuchronne wypadki [n. p. burzę, mróz, zamieć śnieżną, zatkanie rur naftaliną i. t. p.], lub wogóle, bez winy Towarzystwa gazowego lub jego organów.

W przypadkach pod *g. k. i. n.* grzywna wymierzona być może tylko wtedy, jeżeli zaraz po wykryciu jakiego uchybienia w oświetleniu przez odnośnego urzędnika, doniesie się o tem ustnie lub pisemnie do Zakładu gazowego albo też do strażnicy (§. 21). ażeby dać sposobność zastępcom Towarzystwa przekonania się o rzetelności, a względnie odparcia doniesienia, lub o przyczynach niedostatków oświetlenia.

§. 32

Dozór nad oświetleniem a względnie nad całą obsługą oświetlenia, spełniają w pierwszym rzędzie organa przez Gminę ustanowione, jednakże dozoruja również organa policji oświetlenie i jego służbę.

W razie wykrycia uchybień w oświetleniu, o ile w myśl poprzedniego §. natychmiast po ich dostrzeżeniu nie były doniesione do Zakładu gazowego lub do strażnicy, należy o nich Towarzystwo gazowe najdalej w przeciągu 24 godzin pisemnie zawiadomić, które w ciągu następnej doby winno złożyć dosadne usprawiedliwienie.

Jeżeliby sprawdzenie jakiegoś niedostatku wymagało znawstwa zawodowego, w takim razie orzeczenie o karze może zapaść jedynie za przybraniem jednego zastępcy Towarzystwa gazowego i po zasięgnięciu opinii bądź to gminnych, bądź innych znawców (§. 34).

§. 33.

Wyrok skazujący na karę wyda Magistrat według wymiaru określonego w §. 31 i pisemnie o nim zawiadomi Towarzystwo, któremu zresztą wolno w ciągu dni 3 założyć rekurs z odwołaniem się do orzeczenia sądu polubownego (§. 34) któremu Towarzystwo gazowe niniejszem stanowczo się poddaje, zrzekając się drogi prawa, i rozstrzygnięcia sprawy przez jakąkolwiek inną władzę. Jak skoro zapadł wyrok skazujący na zapłatę grzywny, służy gminie prawo kwotę z kary przypadłą, potrącić z wypłat Towarzystwu należnych.

§. 34.

We wszystkich dochodzeniach i poszukiwaniach przedsiębioranych przez Gminę w myśl poprzednich paragrafów, za pośrednictwem świadomych rzeczy organów, ze względu na konsumpcją płomieni, na ciśnienie, czystość i siłę świetlną gazu ma Towarzystwo uczestniczyć przez swego delegata, celem nabrania przekonania o odpowiednim dokonaniu przedsięwziętego dochodzenia. Ma tedy Towarzystwo oświetlenia gazowego obowiązek starać się o to, ażeby na każde wezwanie w ciągu najpóźniej 3 godzin po doręczeniu urzędowego zawiadomienia uczestnictwo to miało miejsce. W przeciwnym razie bez dalszego zastrzeżenia i czekania ze strony organów gminy przedsiębiorane będzie odnośne dochodzenie i poszukiwanie zupełnie prawomocnie t. j. tak, że wypadek tego urzędowego dochodzenia stanowić będzie zupełny dowód co do stanu rzeczy.

Gdyby pomiędzy zastępcą gminy i zastępcą Towarzystwa objawiła się różnica zdań co do sposobu badania, lub co do przyrządów do badania użytych, jak również co do samego wypadku dochodzenia, skutkiem której zastępca Towarzystwa nie chciałby przyznać uchybienia przez zastępcę Gminy wskazanego, to stanowczo o niej rozstrzygać ma sędzia polubowny, wspólnie przez Gminę i Towarzystwo zamianować się mający.

Gdyby atoli Gmina i Towarzystwo niezgodziły się w ciągu 3 dni od doręczenia odnośnego wezwania na wspólnego sędziego, to wybiera każda strona dla siebie jednego, a ci dwaj trzeciego; gdyby jednak i ci dwaj wybrani nie zgodzili się w ciągu 3 dni na trzeciego, to poda Prezydent miasta Krakowa zastępcom Towarzystwa gazowego w Krakowie imiennie 3 osoby a osta-

tnie będzie obowiązane w przeciągu dni 8 jedną z przedstawionych osób przyjąć na superarbitra, w przeciwnym razie Prezydent miasta jedną z owych trzech osób zamianuje.

Gdyby jedna strona w przeciągu 3 dni po otrzymaniu od strony drugiej doniesienia o wyborze jej arbitra nie wymieniła stronie przeciwnej swego sędziego, to ostatnia wybiera także drugiego arbitra.

Sąd ten polubowny nie jest związany żadną procedurą prawną i wydaje, o ile z więcej osób niż jednej się składa, swe orzeczenie większością głosów. Przeciw temu orzeczeniu dalsze odwoływanie się pod żadnym względem dopuszczone być nie może.

Sąd polubowny w sposób powyższy złożony rozstrzygać będzie prawomocnie także i wówczas, jeżeli pomiędzy organami gminy lub powołanymi przez nią znawcami z jednej, a zastępcami Towarzystwa z drugiej strony, powstanie różnica zdań co do: popędu w Zakładzie gazowym, wyboru palników (brennerów) do publicznego oświetlania ulic, możliwości dopuszczania zmienionej fabrykacji gazu świetlnego i wynikających stąd korzyści ekonomicznych, co do nowych sposobów oświetlania i odnośnego ustanowienia cen, nareszcie co do potrzeby, stosowności i dostateczności oświetlenia wyřęczającego, mającego się skutecznici lub już skutecznionego. Rozstrzyganie równieř innych sporów technicznych powstać mogących n. p. w przypadkach §. 6 poruczone będzie temuř sądowi polubownemu. Arbitrowie orzekają o ponoszeniu kosztów popostęwania sądowo-polubownego.

§. 35.

Towarzystwo oświetlenia gazowego poddaje się pod względem wszelkich z niniejszego kontraktu wypływających praw i zobowiązań ustawom Austriackim i właściwym władzom w Krakowie; natomiast zapewnia mu się dla wszystkich zakładów, jak długo będą w posiadaniu przedsiębiorstwa gazowego tař samą opiekę władzy gminnej, jak każdemu innemu obywatelowi Państwa Austriackiego.

§. 36.

Na zabezpieczenie ścisłego dopełnienia zobowiązań, jakie Dessauskie niemiecko-kontynentalne Towarzystwo w obec Gminy miasta Krakowa kontraktem z dnia 16 Kwietnia 1856 przyjęło; złożyło Towarzystwo gazowe do kasy miejskiej kaucyę w kwocie 8.000 Zła. m. k. w oblięcach indemnizacyjnych.

Kaucya ta służy także na zabezpieczenie wszelkich zobowiązań przyjętych przez Towarzystwo gazowe względem Gminy miasta Krakowa mocą niniejszego kontraktu.

§. 37.

Towarzystwo gazowe poręcza za wszelką szkodę zrzędzoną, z jego winy, albo z winy jego słuźby lub robotników na prywatnej, lub publicznej własności i winno, gdyby ztař wynikały roszczenia do Gminy krakowskiej o odszkodowanie, przyjąc na siebie jej zastępstwo i wynagrodzenie szkody i skargę od niej zupełnie uchylić.

Dowodu, że w wobec tak zrzędzonych szkód nie zachodziła wina ze strony Towarzystwa, ani teř z jego słuźby i robotników, ma w danym razie dostarczyć Towarzystwo.

§. 38.

Bez ze zwolenia Gminy nie wolno jest Towarzystwu praw i obowiązków z kontraktu niniejszego wypływających, ani w części, ani w całości komu innemu odstępować.

§. 39.

Towarzystwo obowiązuje się ustanowić pełnomocnika zamieszkałego w Krakowie do załatwienia spraw i rokowań z tego kontraktu wypływających, i zawiadamiać Gminę o każdej zmianie pełnomocnika.

§. 40.

Z upływem niniejszego kontraktu i nastaniem wolnego współzawodnictwa ma Gmina miasta Krakowa prawo, na swoje żądanie na rok przedtem pisemnie wyrażone, przejąć wszelkie do oświetlenia publicznego służące świeczniki (kandelabry), ramiona ścienne, latarnie i rury doprowadzające z wyjątkiem sprawionych przez miasto, pozostających stale jego własnością, po cenie odpowiedniej każdooczesnej wartości tych przedmiotów oznaczanej; w razie niedojścia dobrowolnej umowy, przez rostrzygnięcie Sądu polubnego §. 35.

Z kwoty w ten sposób obliczonej ma być potrącona suma 6000 Zł. w. a. jako zwrot udziału, jakim się Gmina Miasta Krakowa na mocy §. 2 dawniejszego kontraktu oświetlenia z dnia 16 kwietnia 1856 r. do kosztów sprawienia wyżej wzmiankowanych świeczników, latarni itp. przyczyniła.

Oddanie nabytych przedmiotów winno się odbyć w ciągu ostatnich 3 miesięcy stosunku kontraktowego w ten sposób, aby wszelkie wyżej wspomniane przybory oświetlenia na 14 dni przed upływem kontraktu znajdowały się w posiadaniu miasta, poczem dopiero nastąpi wypłata ustanowionej ceny kupna. Miastu służy prawo latarnie kolejną czasu jeszcze przed upływem kontraktu do użytku swego odbierać, w miarę czego ustawać będzie obowiązek do opłacania z użytego w nich gazu.

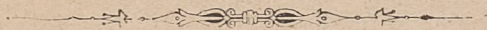
Gdyby Gmina nie chciała z powyższej wolności korzystać, to sobie zastrzega zaprzeczonego sobie przez Towarzystwo prawa do zwrotu wzmiankowanej trzeciny na sprawienie przyborów, poszukiwać na zwykłej drodze prawa.

§. 41.

Obie strony zrzekają się prawa czynienia zarzutu nieważności niniejszemu kontraktowi z powodu pokrzywdzenia nad połowę rzeczywistej wartości. (§. 934. u. c.)

§. 42.

Koszta spisania aktu notaryalnego ponosi Gmina, natomiast koszta należytości stempłowych i prawnych Towarzystwo.

gar

23 13